No. 266. DE TIJD. 1848.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon droit.

Deze COURANT verschijnt te AMSTERDAM, Dingsdags, Donderdags en Zaturdags. Het abonnement voor 3 maanden is ƒ 3,00; voor de buitensteden ƒ 3,50; franco door het geheele Rijk. *Brieven, Gelden*, enz. FRANCO te adresseren aan het Bureau dezer COURANT.

DONDERDAG, 2 MAART.

☞ *De gebeurtenissen zijn zoo gewigtig, dat onze lezers wenschen zullen, daarvan dagelijks berigt te ontvangen. Wij hebben daarom besloten, daarvan alle dagen mededeeling te doen, door het uitgeven van een nummer op de tusschendagen, in het formaat, dat wij tot nu op die dagen hebben gebruikt. Des Zondags zal* de Tijd *alleen uitkomen, als er groote voorvallen mogten te vermelden zijn. De daaruit voor ons voortvloeijende onkosten zullen onze lezers ons gaarne vergoeden door eene geringe prijsverhooging. Deze zal worden gerekend in te gaan met* 1 *Maart. Het abonnement voor drie maanden zal slechts met ƒ 1,50 worden vermeerderd, voor de buitensteden met ƒ 2.*

AMSTERDAM, 1 Maart.

l'Homme propose et Dieu dispose. De mensch maakt plannen; maar God alleen beschikt er over. Men heeft dit spreekwoord op nieuw bevestigd gezien in de groote gebeurtenissen, die te Parijs, in drie dagen tijds, een troon hebben verbrijzeld.

Zoo ooit, dan is gedurende die dagen in Parijs, door de grootste staatsmannen van Frankrijk alles aangewend, wat kon dienen, om den troon te schragen; en toch alles heeft slechts gestrekt, om dien omver te werpen. In de hand van God is alles wapen. Heeft Hij een nieuw voorbeeld willen geven van de onmagt der menschen in eene maatschappij, waarin Hij niet de eerste en hoogste plaats bekleedt?

Heden voor acht dagen nog schaarde zich om den koning al wat in Parijs invloed bezat; de oppositie sloeg de hand in één met hare tegenpartij; honderd duizend man stond gewapend om de orde te handhaven. Wat heeft het gebaat? — Één ademtogt heeft leger en staatsmannen van het tooneel afgeworpen, en zegevierend plantte het oproer op de barricades de vaan der republiek.

Ontzettend zeker is deze gebeurtenis, en voor velen onverwacht, gelijk een donderslag, die door eene onbenevelde lucht rolt.

Maar de Fransche atmospheer was verre van onbeneveld te zijn. De wolken hebben zich sinds 1830 onophoudelijk zaamgepakt; zonder dat het gouvernement één krachtig middel heeft aangewend, om dien met orkanen bezwangerden dampkring te zuiveren.

Louis Philipe en zijn gouvernement waren zonen der revolutie. Hun eerste werk was en moest zijn deze hunne onzalige Moeder te breidelen. Zij deden het; maar door den moord der vrijheid. Zij begingen den misslag van de vrijheid te verwarren met de revolutie, om onder den schijn van deze te bestrijden, gene te dooden.

Wij moeten bekennen, de omstandigheden waren dikwerf moeijelijk; de woelgeesten van Frankrijk deden maar al te dikwijls de vrijheid vreezen door hunne losbandigheid. Het gouvernement, dat zich tot taak had gesteld het behoud van den vrede binnen- en buitenlands, vond in die vrees voor de vrijheid aanleiding, om onder het voorwendsel van voor den vrede te waken, eigenlijk de vrijheid te loor te doen gaan. En de mannen van het Julij-gouvernement waren allen in dien strijd tegen de vrijheid even schuldig.

De revolutie had de souvereiniteit van het volk uitgeroepen: en het gevolg daarvan was de vrijheid der verkiezingen. Wat gewerd er van die vrijheid? Over eene bevolking van 35 millioen zielen werd zij uitgeoefend door 180,000 Franschen. Ziedaar wat de mannen der Julij-revolutie verstonden door vrijheid van verkiezingen. En wij spreken niet van den onzedelijken invloed, die, en door de regering, en door de oppositie op die 180,000 bevoorregten werd uitgeoefend, in de laatste jaren met eene schandelijke openbaarheid, die tot systeem was gemaakt.

Door behulp van die 180,000 bevoorregten had en de regering en de dynastieke oppositie weldra alle vrijheden één voor één gesmoord.

De Septemberwetten hadden de vrije pers spoedig aan banden gelegd.

De vrijheid van associatie werd door oude en nieuwe wetten gefnuikt.

De vrijheid van onderwijs was door het Charter toegezegd; de wet gaf een monopolie.

De vrijheid van godsdienst bestond slechts in de vrijheid, om alles wat eerbiedwaardig is te lasteren en te profaneren; maar der godsdienst en der bedienaren van de godsdienst was geen ander regt gegund, dan de verpligting om zich te onderwerpen aan allerlei knevelarijen. De magt gaf menigwerf zelfs geene bescherming tegen gewelddadigen aanval.

Met het regt van petitionnement was het niet beter gesteld. Geen middel werd gespaard om dat regt onbruikbaar te maken. Het gouvernement, dat de petitionneerenden bemoeilijkte, vond daarin ondersteuning bij de Kamer, die nimmer acht gaf op een smeekgeschrift.

De parlementaire vrijheid leed menigmaal schending door de afzetting van ambtenaren, die in de Kamer eene vrije stem hadden uitgebragt.

En wat de gelijke aanspraak betreft van ieder Franschman op posten en eere-betrekkingen; zij was opgeofferd aan het monopolie van de 180,000 bevoorregten. Het was onmogelijk eene betrekking te erlangen, dan op aanbeveling van gedeputeerden en invloed hebbende kiezers, die zich zelven en de hunnen voorzagen van alle winst- en eergevende bedieningen. De oppositie deelde in dien buit met de ministeriëelen, gelijk zij hadden zaamgewerkt tot vernietiging aller vrijheid.

De staatsmannen van de Julij-revolutie verzaakten dus niet alleen de revolutie, maar het beginsel, dat hun had aangedreven en magtig gemaakt, om de revolutie te bewerken, de vrijheid.

Vroeger, wanneer de gouvernementen niet waren gegrond op vrijheid, zij vonden een onwrikbaar steunpunt in de godsdienst en het eergevoel.

De prikkel der eer, die de oude monarchie zoo goed had gediend, was van zijne kracht beroofd geworden in 1789; aan de godsdienst werd nu niet gedacht, dan om haar vernederingen te doen ondergaan; de vrijheid werd vernietigd. Men had dus geen grondslag?

Ja men had er eenen, berekend naar de koude baatzucht onzer eeuw, het eigenbelang.

Het eigenbelang is de spil, waarom de Julij-revolutie heeft gedraaid. Alles is daaraan opgeofferd. De eer en de waardigheid zelfs van het land. Ministeriëelen en opposanten streefden daarin gezamenlijk naar één doel, en wanneer zij elkander bestreden, en in opgeblazen redevoeringen hoog opgaven van de belangen des lands, kon ieder achter die vertooning van vaderlandsliefde zien de naaktheid en schandelijkheid hunner bedoelingen. Bijna niemand zocht iets anders in de openbare behandeling der zaken, dan zijn eigenbelang en dat zijner vrienden

Het beginsel moest van zelf leiden tot onzedelijke omkooping. De 180,000 bevoorregten met hunne uitverkorenen, de gedeputeerden, waren er alleen op uit, om ieder van zijnen kant te bemagtigen, zoo vele en zoo groote, en zoo winstgevende bedieningen, als mogelijk was. De verkiezingen waren eindelijk niets meer geworden, dan een strijd om ministeriëele gunsten.

Maar als er in Frankrijk 180,000 bevoorregten waren, die met hunne vrienden uit eigen belang zich hechtteden aan het gouvernement der Julij-revolutie, en zoo lang als dat eigenbelang zoude duren; dan vragen wij of er op eene bevolking van 35 millioen zielen, niet millioenen misdeelden moesten zijn, dat is ontevredenen!

En dan vragen wij verder of die ontevredenen niet uit eigenbelang, dat beginsel van het Fransche gouvernement, eene revolutie moesten wenschen? En werd die revolutie niet uitgelokt door het voorbeeld van de revolutie van 1830, die in drie dagen afliep? En werden de woelgeesten in het oog der bevolking niet gebillijkt door de systematische slagting aller vrijheid? En diende die vernietiging der vrijheid niet tot een krachtig wapen om de bevolking te misleiden, andermaal te wapen te roepen tegen zulk een gouvernement om het te verwerpen. En was dat niet te meer te vreezen in eene maatschappij, die men geleerd had de godsdienst te versmaden, en te leven zonder eerbied voor God of zijne geboden?

Het Julij-gouvernement heeft zijn eigen ondergang bereid. Zijn levensbeginsel, de vrijheid doodend, en de grondslag der maatschappij, de godsdienst miskennend, stond het onbeschermd prijs gegeven aan alle orkanen. De eerste de beste heeft het in den afgrond geworpen, en met hetzelve ten val gedoemd, al wie het aankleefde, zoowel de populaire mannen van de dynastieke oppositie, Thiers en Barrot, als de miskende representant van de doctrinaires, Guizot.

Zij, die zich verwonderen, hoe in korte dagen, het Fransche gouvernement met al zijne aanklevers van de hoogte is gerukt en neergesmeten, hebben uit het bovenstaande kunnen zien, dat zulks slechts het natuurlijk gevolg is van de onhoudbare stelling der Julij-regering zelve.

Het rijk was gebouwd op een zandgrond en daarenboven verdeeld.

Middelerwijl het zonder grondslagen stond te schudden, en de orkaan buiten loeide, twistte men boven over den buit, en zocht hulp in de beroering der onstuimig opgezette bevolkingen. Is het te verwonderen, dat de eerste golfslag het rijk met zijne beheerschers heeft weggeslagen, en bij den eersten schok alles heeft vernield?

Het doet ons leed voor de rust, de orde, de vrijheid, de onafhankelijkheid van Europa, die op het spel is gezet door de dwaalbegrippen van de mannen der Julijrevolutie, die bouwden zonder fundamenten op een grond, dien de passiën elk oogenblik in beweging bragten.

De posten zijn heden voor het eerst regelmatig aangekomen. Wij hebben de Parijsche couranten en brieven van ll. Maandag ontvangen.

Zij brengen niets dan bijzonderheden mede van hetgeen reeds bekend is.

Gisteren hebben wij gemeld, dat de republiek definitief is uitgeroepen.

Het provisioneel bestuur gebruikt alle mogelijke inspanning om de orde te herstellen, maar het vindt daarin veel tegenkanting bij het gepeupel, dat wordt aangezet door ultra-republikeinen. Tot dus verre is men er in geslaagd het volk te bedwingen.

Men heeft desniettemin nog eenige uitspattingen te betreuren, als pogingen tot brandstichting op het paleis van Neuilly en het Luxembourg. De buitenplaats van den heer Rothschild is de prooi der vlammen geworden.

Men heeft bij proclamatie iedereen opgeroepen, om zich tegen zulke verwoestingen te verzetten, en aangekondigd, dat men mobiele kolonnes zal formeren, om ze te beteugelen.

Het provisioneele gouvernement organiseert zich met grooten ijver en spoed, en vindt elken dag meer en meer medewerking.

De Amerikaansche gezant heeft de republiek erkend, en ook de pausselijke nuntius heeft eene nota in dien zin ingeleverd.

Wij zijn verzocht heeren reizigers, welke zich naar België begeven, aan te raden, niet te verzuimen zich van eene gelegaliseerde buitenlandsche paspoort te voorzien, daar in dat rijk de strengste maatregelen zijn genomen, om niemand binnen de grenzen te laten, tenzij genoegzaam van behoorlijke papieren voorzien.

De Fransche bank heeft Vrijdag voor eene som van 6,000,000 geremboursseerd.

Den 26 scheen de orde te te Parijs hersteld zijn; men begon de straten weder te plaveijen.

Men is ook bezig om de schade aan de spoorwegen te herstellen.

Sedert jl. Vrijdag zijn de burgers bezig met het afbreken der barricaden, zoodat de circulatie bijna overal hersteld is.

Talrijke werklieden zijn op de boulevards bezig met het herstellen der gaspijpen en lantaarns, die gedurende de onlusten der drie vorige dagen beschadigd waren.

Het leger heeft zich aan de zijde der republikeinen geschaard.

Het aantal der nationale gardes is thans reeds van 60,000 *op* 130,000 *man geklommen.*

De ministers moeten thans in veiligheid zijn; de welgezinden wenschen zich daarmede geluk, daar hun pro-

vrees tot nieuwe ongeregeldheden zou hebben aanleiding gegeven.

Ten einde alle vrees en angst te verbannen, heeft de provisionele regering de doodstraf afgeschaft.

De republiek is te Toulouse, Nismes, Avignon, Lyon, Narbonne, Perpignan, Limoges en Bayonne geproclameerd. Te Besançon heeft de prefect zijne functien nedergelegd. — Te Valence toonen bevolking en autoriteiten het grootste vertrouwen. — Te Perpignan is de prefect vertrokken. — Te Angouleme is de rust verzekerd. — Te Châlons is de orde gehandhaafd.

Den 27sten Februarij heeft de kommandant der nationale garde eene proclamatie aan deze gedaan, aan welker slot de volgende woorden voorkomen:

»Wat zullen tegen een volk als het onze de binnen- en buitenlandsche vijanden vermogen?

»Burgers! Kalmte, Eendragt! Ons dierbaar Vaderland heeft zijnen rang aan het hoofd der volken van Europa hernomen. De Belgen, de Italianen volgen ons voorbeeld. Alle andere volken zullen doen als zij, en zich verheffen op de kreeten: »*Vrijheid! Gelijkheid!* en *Broederschap!*"

Er loopen geruchten, dat er te Milaan een bloedig oproer zou zijn uitgebarsten.

Het gouvernement heeft het berigt ontvangen, dat er te Lyon eene ontzettende worsteling tusschen het volk en de liniëtroepen heeft plaats gegrepen, en dat het leger de bovenhand had behouden. Men is niet zonder reden bevreesd voor eene geweldige reactie, zoodra de jongste tijdingen van Parijs aldaar bekend zullen worden. Gisteren stroomde eene talrijke bende naar het ministerie van buitenlandsche zaken, dat slechts door 3 nationale gardes en 2 man van het volk bewaakt werd. Zij wilde de papieren verbranden, doch een man van het volk deed hen opmerken, dat zij alsdan de bewijzen der schuld van het ministerie zouden vernietigen. Dit had invloed, en zij vergenoegde zich, met het hôtel door 4 man te laten doorsnuffelen, of er ook wapenen verborgen waren.

Men verneemt uit eene zekere bron, dat de hertog van Nemours, na 24 uren te Boulogne onder een vreemden naam en kleeding vertoefd te hebben, Zondag morgen ten 6 ure te Douvres is aangekomen. Maandag nacht ten half drie is eene Engelsche stoomboot naar Tréport gestevend om de hertogin van Orleans en den graaf van Parijs af te halen.

Er is eene proclamatie aangeplakt, welke aan het volk beveelt, allen dood te schieten, die betrapt zouden worden op plundering en brandstichting, en hunne lijken op de plaats te laten liggen, met een opschrift dat de oorzaak van hunnen dood te kennen geeft. Deze proclamatie is aangeplakt ten gevolge van het in brand steken van het kasteel van Neuilly, in den nacht van Vrijdag op Zaturdag.

Het paleis Elijsée-Bourbon is insgelijks eene prooi der vlammen geworden.

Zondag middag ten 2 ure heeft het provisioneel bestuur der Fransche republiek zich naar de Julij-kolom begeven, waar zij in het bijzijn van het broederlijk met de nationale garde vereenigde volk den grooten dag van de herwonnen vrijheid ingewijd en de republiek geproclameerd hebben. Twee batallions van elk der 16 legioenen van de nationale garde hebben langs de kolom gedefileerd.

Zondag zijn te Parijs alle kerken weder geopend, en voor alle gesneuvelden missen gelezen.

De eerw. P. Lacordaire heeft in de hoofdkerk zijne redevoeringen geopend; sedert lang was de eerste op heden bepaald. Eene onoverzienbare menigte woonde die bij. De welsprekende redenaar begon met het voorlezen van den brief van den aartsbisschop. Op aanzoek van het gouvernement heeft de hoogw. prelaat voorgeschreven, om voortaan in alle kerken te doen zingen: *Domine salvum fac populum!* God behoud het volk!

Zich nu tot den eersten herder der hoofdstad wendende, zeide hij:

Monseigneur, het vaderland dankt u door mijne stem voor het moedig en katholijk voorbeeld dat gij gegeven hebt; het dankt u, dat gij de onveranderlijkheid der Kerk en de heiligheid van den eed hebt weten doen zamen gaan met de veranderingen, welke God door de hand der menschen in de wereld voortbrengt.

Als ten betooge van die onveranderlijkheid, waarover hij zoo welsprekend sprak, heeft hij de ontwikkeling der leer, welke hij sedert ettelijke jaren voordroeg, willen voortzetten. Hij scheen zich achter de goddelijke overlevering te verschansen en haar voor den inval der geschiedenis te willen beveiligen.

»Te vergeefs! Het vuur is doorgedrongen; tot de bewijzen van het bestaan van God genaderd zijnde, riep de volks-dominicaan uit: »U het bestaan van God bewijzen! maar dan zoudt gij regt hebben mij vadermoorder en heiligschenner te noemen. Indien ik durfde wagen u God te bewijzen, zouden de deuren dezer hoofdkerk zich van zelve openen, en u dat volk toonen dat grootsch in zijne gramschap, vol eerbied en aanbidding God op zijn altaar brengt. Eene onwederstaanbare aandoening had zich van allen meester gemaakt, en loste zich op in toejuichingen, welke de heiligheid der plaats niet heeft kunnen tegenhouden.

Men verzekert dat er eene vereeniging van al de vertegenwoordigers der vreemde mogendheden bij een hunner heeft plaats gehad, en dat daar het volgende besloten is:

De eenparigheid erkennende waarmede de jongste beweging heeft plaats gehad, alsmede den schijn van kracht en bestendigheid welke het voorloopig bestuur put uit de eenparige deelneming des volks, hebben de vertegenwoordigers der vreemde hoven besloten om op hunnen post te blijven, tot dat zij de beslissing van hunne respectieve hoven zullen vernomen hebben.

De minister van buitenlandsche zaken heeft heden aan de leden van het corps diplomatiek te Parijs, de proclamatie der republiek genotificeerd. De pauselijke nuntius heeft daarop onmiddellijk geantwoord:

Parijs, 27 Febr.

Mijnheer de minister!

Ik heb de eer u de ontvangst te melden der mededeeling, welke gij mij zoo even onder dagteekening van heden 27 Febr. gedaan hebt, en ik zal mij beijveren dezelve aan onzen H. Vader Paus Pius IX te doen geworden.

Ik gevoel behoefte om van deze gelegenheid gebruik te maken om u de levendige en hartgrondige voldoening te betuigen, welke mij wordt ingeboezemd door den eerbied dien de bevolking van Parijs voor de godsdienst betoond heeft, te midden der gewigtige gebeurtenissen, welke hebben plaats gehad. Ik houd mij overtuigd, dat het vaderhart van Pius IX diep daardoor zal getroffen zijn, en dat de algemeene Vader der geloovigen, met de hartelijkste beden Gods zegeningen over Frankrijk zal afsmeeken.

R. aartsbisschop van Nicia.
Apost. Nun.

De *Univers*, verslag gevende van de conferentie van Pater Lacordaire, zegt, eenige lieden achter zich te hebben hooren zeggen: »Dat doet goed, niet waar, na deze dagen van beroering en strijd, zich in eene kerk te bevinden, en dien monnik te hooren spreken over de oordeelen Gods!"

Het *Journal des Débats* verhaalt volgenderwijze het feit, waarop Pater Lacordaire zinspeelde:

»Toen Donderdag ll. het volk de Tuilleriën had overmeesterd, en bezig was de meubelen en sieraden door de vensters te werpen, liep een jongeling, lid der Vereeniging van den H. Vincentius a Paulo, in allerijl naar de kapel, uit vrees, dat zij verwoest werd, en met het voornemen, die heiligschennis te voorkomen. De kapel, waar nog ten 12 ure het H. Misoffer was opgedragen, was reeds door het volk ingenomen; eenige priesterlijke gewaden lagen verstrooid door de sacristij; maar aan het altaar had men niet geraakt. Onze ijverige Katholijk smeekte eenige nationale garden, hem behulpzaam te zijn in het wegdragen van de gewijde vaten en het crucifix. Zij antwoordden, dat zij zelven daar reeds aan dachten, maar dat zij den bijstand van een kweekeling der polytechnische school noodig achtten: twee dier kweekelingen boden zich onmiddellijk aan. Men nam de gewijde vaten en het crucifix, en men liep langs den tuin der Tuilleriën en het carrousel naar de kerk van St. Roch. In den tuin verhief zich eenig geschreeuw tegen de personen, welke met dezen kostbaren last beladen waren; hij die het kruis droeg, hief het omhoog; »gij wilt immers herboren worden;" riep hij uit, »welnu, vergeet dan niet, dat gij dit niet kunt dan door Christus!" »Ja, ja," antwoordt het volk jubelend, »dat is waar!" en de hoofden ontblootten zich, onder het gejuich: »Leve Christus!"

Men schrijft onder dagteekening van 28 Februarij het volgende uit Ostende, aan den Belgischen *Précurseur*:

Ik ben hier met de stoomboot *Ville de Bruxelles* heden morgen ten half acht ure van Dover aangekomen, en haast mij, u eenige bijzonderheden te melden, voor wier waarheid ik insta.

De hertog van Nemours met gemalin en kinderen, de hertog en hertogin van Montpensier, de prinses van Saksen Altenburg, de prefect van policie Delessert, en eenige adjudanten, in het geheel negen personen, zijn gisteren (Zondag) morgen te Dover ontscheept, komende met de Engelsche mailboot van Boulogne. Hunne bagage is in die laatste stad in beslag genomen, en slechts met moeite is het hun-zelven gelukt, zich in te schepen. De hertogin van Nemours heeft zich nog dienzelfden dag naar Londen begeven, waar zij door het graauw moet zijn beleedigd.

Het Engelsche volk schijnt gunstig gestemd te zijn voor den val van het huis Orleans.

Een adjudant van den hertog van Nemours is hier heden morgen van Dover teruggekomen en begeeft zich naar Parijs.

De stoomboot *Ville du Havre*, die Zaturdag morgen ten 10 ure van Calais naar Dover was vertrokken, is, tengevolge van den orkaan, naar eerstgenoemde plaats terug moeten keeren; daar is zij echter op het strand geraakt, waarbij verscheidene personen, onder andere twee passagiers, het leven hebben verloren.

Ook de stoomboot *Ville de Bruges*, die Zaturdag morgen ten 7 ure van Ostende was vertrokken, is door het stormweder verpligt geworden te Calais binnen te loopen en daar tot den avond te vertoeven. Wel was er alles rustig, maar er heerschte toch eene groote opgewondenheid onder de troepen.

Men weet, dat ons gouvernement een ontwerp bij de Kamers had ingediend, waarbij aan het regt van verkiezing eenige uitbreiding werd gegeven.

Dit ontwerp is thans ingetrokken, en maakt plaats voor een ander, dat het regt van verkiezing nog meer algemeen maakt, en voor allen, zoo in de steden als ten platten lande het minimum van den census voldoende verklaart.

Alle dagbladen in België, van welke kleur ook, vermanen al de partijen eendragtig de handen in een te slaan. De kamers en de regering zijn zeer eenstemmig, terwijl overigens de meeste eendragt in het land heerscht. De kamer heeft bijna met algemeene stemmen eene gedwongene leening op de opbrengst der belasting op de onroerende goederen goedgekeurd tot 2/3 deel van de geheele opbrengst. Met weinig uitzondering begreep men hiervan de noodzakelijkheid in deze oogenblikken.

Een geloofwaardig Brusselsch dagblad bevat in een correspondentie artikel de volgende *bijzonderheden over de gebeurtenissen van 26 Februarij*.

De dag van gisteren, Vrijdag, was volmaakt kalm. Zoodra de proclamatie bekend werd, waarbij de burgers werden verzocht zich te laten inschrijven om deel te nemen aan de 24 batailjons der mobile nationale garde, stroomde eene ontzettende menigte naar de loopplaatsen en een ontelbaar aantal personen teekende.

Dezen nacht ontsnapten de gevangenen in de straat Roquette, maar het is gelukt hen weder magtig te worden.

De generaal Subervie, minister van oorlog, heeft gisteren al zijne beambten ten strengste vermaand, op hunne bureaux te verschijnen.

De nationale garde der tot het Parijsche regtsgebied behoorende gemeenten heeft de forten rondom de hoofdstad bezet.

Op het plein voor het Palais-Royal en op de Montmartre zijn kreten: »Leve Hendrik V!" gehoord. Eenige personen werden in hechtenis genomen, en deze demonstratie had geen verder gevolg.

In den afgeloopen nacht heeft men eene poging aangewend om de drukkerij van de *Moniteur Universel* te verwoesten, doch men heeft het volk tot bedaren weten te brengen. De *Moniteur* verschijnt heden met den bijgevoegden titel: *Journal officiel de la Republique Française*.

l'Union Monarchique komt thans uit onder den titel van *l'Union*, met weglating dus van het woord *Monarchique*.

Niemand mag voortaan alleen gewapend op de straat verschijnen.

Het gerucht loopt, dat de heer Thiers zinneloos geworden zou zijn, ten gevolge van de aandoening over de vreeselijke gebeurtenissen van den dag.

Het ridderbeeld te paard van den hertog van Orleans op het Louvre is door het volk omvergehaald.

De roode vlag is thans vervangen door de driekleur: wit, rood en blaauw; het wit bevindt zich echter niet meer tusschen de beide andere kleuren, maar is aldus gerangschikt: langs den vlaggestok het wit, vervolgens het rood in het midden, en daar naast het blaauw. Die vlag is door het volk met veel geestdrift begroet.

De *Impartial* van Rouaan meldt, dat de spoorweg bij Nantes zou verwoest zijn, alsmede dat de hertogin van Orleans en hare beide zonen gevangen zijn genomen.

De houten brug van Asniéres, waarover de spoorweg van St. Germain loopt, is gisteren afgekapt en verbrand, eer de burgers der omliggende gemeenten zulks konden beletten.

Het kasteel Neuilly, bijzonder eigendom der familie van Orleans, is even als het Palais-Royal, geplunderd en in brand gestoken.

De 24, ten elf ure des avonds is de winkel van den zwaardveger Dumoulin geplunderd. De geheele nationale garde vereenigde zich.

In de groote zaal van het Palais-Royal is een hospitaal opgerigt.

De heer de Lamartine houdt zich ijverig bezig met het opstellen van een manifest van de nieuwe Fransche republiek aan alle Staten van Europa.

Onder de procureurs-generaal, die teruggeroepen zijn, telt men de heeren Delangle, Golbery en Peyramont.

De heeren Thiers, Bugeaud, Odilon-Barrot, Dufaure en Billault hebben aan het voorloopig bestuur hunne goedkeuring gegeven.

De ministers hebben bezit genomen van hunne ministeriën.

De generaal Bedeau is niet minister van oorlog. Het schijnt, dat hij dezen post niet heeft aangenomen, doch de generaal Subervic is door het voorloopig gouvernement daarmede belast.

De generaal Duvivier is benoemd tot commandant der stedelijke garde.

Het 52ste linie-regement moest gisteren ontwapend worden. Doch uithoofde van deszelfs gedrag tot bevordering der republiek, zal dat regement bij de caders van het leger worden ingelijfd onder den titel van: 1ste *regement der Republiek*.

Een aantal mecanieke drukpersen zijn vernield geworden. De heer Pascal, gerant van het drukkers blad *l'Atelier* heeft eene proclamatie aan de werklieden van verschillende ambachten uitgevaardigd, waarbij het gebeurde afgekeurd en verder tot rust vermaand wordt.

De straat *Valois* bij het palais Royal zal voortaan den naam dragen van *Straat van 24 Februarij*.

Den 26 Februarij heeft de provisionele regering een besluit uitgevaardigd, waarbij zij decreteert, dat de kinderen der in den strijd gesneuvelde burgers, door het vaderland worden aangenomen. De republiek belast zich ook met de hulp, die verleend moet worden aan de gekwetsten en aan de huisgezinnen der slagtoffers van de monarchale regering.

Een bataillon Polen is opgerigt.

Onder de in de Tuilleriën gevondene papieren moet zich een document bevonden hebben, waaruit blijkt, dat de civiele lijst van de maanden Februarij tot September 1847, 412,564 francs aan verschillende soorten van liefdegiften, enz. heeft betaald.

Alle diamanten der kroon zijn bij de schatkist gedeponeerd.

Het dagblad *la Presse* heeft voor eene som van 10,000 francs ingeschreven, ten behoeve der gekwetsten.

Er zal eene groote en schoone medaille in de munt te Parijs geslagen worden, ten einde de herinnering der dagen van 22, 23 en 24 Februarij aan de nakomelingschap over te brengen.

De heer Cormenin is benoemd tot lid van den raad van State in gewone dienst.

Te Toulouse is de republiek geproclameerd. De heer Gasc, een geacht advokaat daar ter stede, dezelfde die de verdediging van broeder Leotade heeft op zich genomen, bewoont voorloopig tot dat er bepaalde bevelen van het provisioneel bestuur zullen ingekomen zijn, het hotel der prefektuur.

Van de eerste oogenblikken af heeft Mgr. de aartsbisschop van Parijs zich beijverd om geestelijken troost te brengen aan de gekwetsten in het Hôtel-Dieu, la Charité en Beaugon. Velen dezer gekwetsten zijn overleden en allen hebben zij de laatste vertroostingen der godsdienst gevraagd en ontvangen.

De proclamatie door den heer Lamartine van de stoep van het stadhuis afgelezen, zegt onder anderen:

Er zijn nationale werkplaatsen geopend voor de werkslieden die zonder verdiensten zijn. Deze verklaring is door de tallooze menigte volks en nationale garde met de uitbundigste toejuichingen ontvangen.

Het hof van appel is den 26 overgegaan tot de ontvangst van den heer Portalis, door het provisioneel gouvernement benoemd tot procureur-generaal ter vervanging van den heer Delangle. De heer Portalis legde den eed van getrouwheid aan de Fransche republiek en aan de wetten des rijks af en las vervolgens zijn requisitoir voor, waarbij de ministers der vervallen regering in staat van beschuldiging worden gesteld.

Het voorloopig gouvernement houdt voortdurend zittingen op het stadhuis, dat van burgers is omringd.

Vier stukken geschut, bewaakt door burgers, die ze hebben overmeesterd, staan voortdurend op het plein voor het stadhuis.

De kweekelingen der scholen van St. Cyr en van de normaalschool zijn in de groote zaal van het stadhuis vereenigd, alwaar zij de bevelen van het gouvernement afwachten.

Het voorloopig gouvernement heeft behalve twee proclamatiën, eene aan de burgers van Parijs, en eene aan het leger, eenige besluiten genomen, als 1e dat de goederen, die in de banken van leening zijn verpand, sinds le Februarij en bestaande in linnengoed, kleederen enz. waarop niet meer dan 10 francs beleend is, aan de inbrengers kosteloos zullen worden teruggegeven. De onkosten zullen door het gouvernement gedragen worden; 2e dat de Tuilleriën van nu af zullen worden ingerigt tot een verblijf van oude werklieden.

In de *Presse* leest men:

»*Bij eene bekendmaking, op alle muren der hoofdstad aangeplakt, is aangekondigd, dat alle hoofd-officieren van het leger zich ten gunste der Fransche republiek hebben verklaard. De marine, met den admiraal de Mackau aan het hoofd heeft evenneens gedaan.*"

Een indrukwekkende optogt, bestaande uit dames bestuurderessen en beschermvrouwen der bewaarscholen, benevens een groot aantal kinderen trok den 27 statig door de volkrijkste straten der stad naar het stadhuis, alwaar het provisioneel gouvernement zijne zittingen houdt, om op de organisatie dier instellingen aan te dringen. Aan het hoofd van den optogt bevonden zich de prinses de Beauveau, de hertogin de Marmier, Mevrouw de Lamartine en Mevrouw Jules Mallet.

De optogt werd begeleid door gewapende werklieden. Een republikeinsch vaandel werd voorop gedragen, waarop men las: *Onderwijs voor alle kinderen des volks. Bewaarscholen, crèches, scholen, leertijd. Geheiligd beginsel der familie. Laat de kindertjes tot mij komen.*

Op eene andere banier las men: *Vereeniging van eerediensten. Algemeene broederschap.*

De optogt werd besloten door geestelijken van alle eerediensten, elkander bij de hand houdend! De groot-rabbijn der Israëliten, katholijke priesters en een protestantsch predikant.

De Abbé Duchatel heeft aangekondigd, dat hij zijne Fransche Kerk op nieuw zal openen.

De *Moniteur*, nu het officieel dagblad der Fransche Republiek bevat den volgenden rondgaanden brief van den heer Carnot, voorloopigen minister van openbaar onderwijs aan alle rectoren der academiën. Men leest daarin:

Alle vrees, die in de laatste jaren voor de Universiteit bestond, zal ophouden. De beide administratiën van het openbaar onderwijs, onder één bestuur vereenigd, zijn een waarborg voor de goede verstandhouding. De universiteit stelt zich voor, uitbreiding en bekrachtiging te erlangen door de nieuwe orde van zaken.

De *Union* (vroeger *Union Monarchique*) is tot het provisioneele gouvernement toegetreden, en zegt onder anderen:

Na eene ondervinding van 17 jaren, hebben wij de overtuiging verkregen dat de partijen moeten wijken voor den wil van Frankrijk, als het opregtelijk zal geraadpleegd zijn. Wij betuigen reeds vooruit onze gehechtheid aan elke staatkundige instelling, welke het land door het land zelve zal weten te redden. Deze geloofs-belijdenis kan niet verdacht zijn. Immers hebben wij reeds lang tot zinspreuk gekozen: *Alles door Frankrijk en voor Frankrijk.*

Uit het volgende uittreksel van de *National* kan men zich een begrip vormen van de denkwijze der zegevierende partij:

»Eene republiek, welke niets anders zou doen dan een president in de plaats van een koning stellen, en die niet ernstig de belangen der arbeidende klassen zou behartigen, zoude eene even groote misleiding zijn als de monarchie. In zulk een ernstigen arbeid, bij zulk eene gewigtige taak kan Europa ons evenmin bedreigen als moeijelijkheden berokkenen. Onze voorposten zijn daar. Zwitserland, Italië, Duitschland, dat verzucht onder het juk, en Polen, dat vermoord, maar nog niet gestorven is. Zoodanig is de toestand der oude gouvernementen; vallen zij ons aan, dan zijn zij verloren; laten zij ons met rust, dan zullen zij evenzeens bezwijken, wel te verstaan, omdat de revolutionnaire en maatschappelijke denkbeelden, in een zeer kort tijdsbestek, die oude zoo klaarblijkelijk versletene machines zullen vernieuwen.

»Het is dus de pligt der Fransche republiek om de maatschappij op geheel nieuwe grondslagen te vestigen. En zoo zij voor het oogenblik het redding-anker van allen is, zoo heeft zij, op hare beurt, deze maatschappelijke vernieuwing tot redding-anker. Dit is eene aller noodzakelijkste voorwaarde, zonder welke niets dat stand moet houden, gevestigd kan worden."

Een brief aan de *Emancipation* zegt:

Wilt gij weten waar den 24 het gezag berustte? het was noch op *het stadhuis*, noch in de *Kamer der Afgevaardigden*; maar wel in de bureaux van de *National* en de *Réforme*.

De heeren Marie en Marrast behooren tot de *National* en Ledru-Rollin, Louis Blanc, F. Flocon en Albert of Aubert tot de *Réforme*. Deze heeren moesten een fraai uithangbord hebben, en dit was straks gevonden in Lamartine, Dupont en Arago; een poeet en 2 grijsaards. Aubert is geen ambachtsman; hij heeft slechts gewerkt alvorens hij ging studeren, en zich bij de republikeinsche partij een naam gemaakt door de verdediging van een zijner vrienden in een staatkundig regtsgeding. De mannen van de *Démocratie Pacifique* zijn te laat gekomen. Intusschen hebben zij zich aangesloten en vormen thans een *club* van *socialisten* die in de ernstige gebeurtenissen welke te wachten zijn, eene gewigtige rol zal spelen.

Laatste zitting van de Kamer der Pairs. 24 Febr.

Na eenige debatten met den heer de Boissy, die beweerde, dat zijn voorstel in de zitting van den vorigen dag niet behoorlijk was voorgelezen, en daarom het proces-verbaal dier zitting niet wilde goedkeuren, verklaarde de president, dat hij aan de Kamer niets had mede te deelen, omdat het aftreden van het ministerie hem slechts door de *Moniteur* was bekend geworden, en dat overigens de discussie over het aanhangige wets-ontwerp niet kon worden voortgezet, omdat er geen der ministers aanwezig was.

De baron Ch. Dupin merkte hier aan, dat de kamer daarenboven niet voltallig was om te beraadslagen. De baron Maurice Duval zeide: Het gouvernement weet dat de kamers bijeen zijn. Ik ben dus van gevoelen dat wij in vergadering behooren te blijven, opdat, indien er ons mededeelingen werden toegezonden, men ons niet in Parijs zou behoeven te zoeken. Dit voorstel vond algemeenen bijval. De meeste Pairs stonden op en schaarden zich om den president, terwijl de zitting werd geschorst.

Ten drie ure werd het gerucht in de zaal en in de tribunes verspreid dat de hertogin van Orleans met haren zoon zich naar de kamer der Pairs zoude begeven. Eenige oogenblikken hierna stond de president op en zeide: Ik heb geene officiele mededeeling ontvangen doch ik verneem dat mevrouw de regentes en de jonge koning herwaarts komen. (*Levendige sensatie.*) Eene groote deputatie van twaalf leden zal haar te gemoet gaan.

Terwijl deze leden door het lot werden aangewezen, kwam onmiddelijk een groote toeloop van nieuwsgierigen, waaronder men een zeer groot getal nationale gardes opmerkte, en bezette de bijna ledige tribunes. De deurwaarders openden de deur achter den stoel van den president; de stoelen der secretarissen werden vervangen door andere met rood fluweel, de president nam plaats in de bank der ministers; kortom alles was gereed om de vorstelijke personen te ontvangen, doch de verwachting der menigte werd te leur gesteld, de president en de pairs verlieten de zaal, de deurwaarders deden de tribune ontruimen, en tegen 4 ure, verspreidde zich de menigte in angstige spanning.

Men leest in de *Augsb. Zeitung*:

»Het zendelingschap der Redemptoristen in Beijeren is opgeheven. De koning heeft echter beloofd zoo lang zij leven, in hun onderhoud te voorzien, indien zij willen besluiten hunnen bekenden ijver als zendelingen te gaan toewijden aan de Duitsche bevolking van Noord-Amerika, waar zoovele duizende katholieke Duitschers zoo schaars van zielezorg voorzien zijn, dat velen dikwijls in zes en meer maanden geene openbare godsdienst oefening kunnen bijwonen en van de genademiddelen der Kerk allertreurigst verstoken blijven. Men twijfelt er niet aan of verre weg de meesten hunner zullen van dit aanbod gebruik maken."

Uit Aken wordt dd. 27 Februarij gemeld:

Men verwacht krachtige maatregelen van het Pruissisch bewind. Men verzekert, dat de landweer reeds is opgeroepen, en dat ook de jonge lieden van 18 tot 20 jaren onder de wapenen zullen worden gebragt.

Binnen acht dagen verwacht men hier een leger van 30.000 man op de been te zullen zien.

Men verneemt uit Emmerik, dat de ingezetenen aldaar zijn verwittigd, dat binnen acht dagen aldaar inkwartiering zal plaats hebben

Het Pruissisch gouvernement wil aldaar en in de omstreken eene geheele divisie als observatiekorps plaatsen en de grensvestingen sterker bemannen.

De *Gazetta di Roma* berigt, dat Z. H. den 12 Feb. den consul der Vereenigde Staten van Noord-Amerika in een bijzonder gehoor heeft ontvangen, waarin deze de eer had den Majoor Smith van New-York aan Z. H. voor te stellen. Aan dien heer was door eene groote vergadering van burgers uit New-York de taak opgedragen, om Z. H. een adres te overhandigen, waarin zij hunne bewondering en vereering uitdrukken voor den Opperpriester, die in korten tijd zoo veel goeds voor zijne onderdanen en voor de volken van Italië bewerkstelligd heeft.

Met edele en minzame bewoordingen ontving Z. H. deze liefdebetuigingen, en deze blijken van levendige deelneming en eerbied van de Amerikaansche bevolking van New-York, terwijl Z. H. tevens de hartelijkste wenschen uitboezemde voor de toenemende welvaart dezer groote natie.

Heden is er wederom geen handel in effecten aan de beurs te Amsterdam.

ROTTERDAM, 29 Februarij. Op eene heden morgen gehouden vergadering van handelaren in publieke fondsen binnen deze stad is besloten:

1. Dat de Rescontre van alle fondsen plaats zal hebben op morgen den 1 Maart.
2. Dat de betaling der Surplusen op den 2 Maart zal moeten geschieden.
3. Dat de loopende posten op den 13 Maart zullen moeten geleverd worden.
4. Dat men zich heden van allen handel in fondsen zal onthouden; en
5. Dat de Rotterdamsche beurs zich overigens, wat het doen van zaken in de fondsen betreft, zal regelen, naar de besluiten, welke de Amsterdamsche beurs in de tegenwoordige hagchelijke omstandigheden nemen zal.

HANDELSBERIGTEN.

AMSTERDAM, 1 Maart.

Tarwe 129, 130 ℔ b. Pools. ƒ 390, 400; 128 ℔ dito ƒ 393, ƒ 395; 132 ℔ Rost. ƒ 315; 133 ℔ Lub. ƒ 310; 128 ℔ b. Pools. ƒ 390; 126 ℔ Vriess. Smet ƒ 215, 132 ℔ Kubanka ƒ 240.

Rogge 119 ℔ Odessa ƒ 180 in ent.; 118 ℔ Odessa ƒ 185; 116 ℔ Petersb. ƒ 175 in cons.

Garst 111, 112 ℔ Deens. ƒ 165, 167; 97 ℔ Smirna ƒ 118.

Koolzaad. Kromhorn £vl. 54; Rijgersberg 57. Op 9 Vaten Olie dadelijk £vl 58; in April ek. 57½; Sept. en Oct. 56½. *Lijnzaad* prijshoudend; 112/13 ℔ Odessa ƒ 260; 100 ℔ Archangel ƒ 210. *Raapolie* per 6/w ƒ 84¾; Vliegend ƒ 33¾; primo Mei ek. ƒ 32¼; Sept. ƒ 32¼; Oct. 32½; Nov. 35½, ¾; Deo. 32¾. *Lijnolie* per 6/w. ƒ 27; Vliegend 26.

Wij zijn verzocht de volgende Aankondiging te plaatsen.

AMSTERDAM, 29 Februarij 1848.

Ten gevolgen eener AANKONDIGING, door de *Besturen der Sosieteit tot Nut des Obligatie-Handels*, de *Nieuwe Handels-Societeit* en *het Comité derzelve*, en in overcenstemming met onderscheidene Handelaars, Makelaars en Commissionairs in EFFECTEN, is heden opgemaakt de Navolgende.

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN.

			gebl.
NEDERL., Werkel. Sch. à	2½	pCt.	50
Dito Dito	3	»	60
Dito Dito op resc.	3	»	
Dito Dito	4	»	79
O. I. Leening	4	»	79
Amortis. Syndic.	3½	»	80
Handel-Maatschappij	4½	»	155
Haarlemmermeer	5	»	100
Aand. Rijn-Spoorweg		»	85
Aand. Holl. S. M.	4½	»	90
BELGIE,	4½	»	80
Dito	2½	»	45
Dito bij Rotschild	2½	»	45
SPANJE, L. bij Ard. van 85 £	5	»	14
Dito Dito van 510 £		»	13
Dito bij Dito onb. st.	5	»	12½
Dito	3	»	30
Dito Binnenl. à 6 m.	3	»	24
Coupons Ardoins		»	10
Passive		»	4
Deferred		»	10
Fransche Uitgest.		»	4
PORTUGAL, te Londen	3	»	23
Dito Dito	4	»	23
Dito Binnenl. à 1 Conto	5	»	21
RUSL. Ob. H 1798 en 1816	5	»	101
Dito Dito 1828 en 1829	5	»	101
Ct. b. d. 1831 en 1833	5	»	92
Dito bij Hope	4	»	83
Dito bij Stieglitz en C°.	5	»	82
Cert. te Hamburg	5	»	98
Inschrijving in Assignat.	6	»	64
Cert. van Dito	6	»	65
POLEN, Certific.	4	»	74
Dito Aand. met Loten fl 300		ƒ	165
Dito Dito fl 500		»	138
AMERIKA, Phil. Bank	6	pCt.	34
Dito	5	»	30
Dito Bank-Actiën			3

Frankrijk, Inschr. Grootb. 3 pc. 65; 5 pc. 100; Oostenrijk, Met. 5 pc. 83; 2½ pc. 42; Engelsche Met. 5 pc. 83; Weener Cert. 5 pc. 52; Oblig. bij Goll en C°. 4 pc. 88; Aand. met Lot. fl. 500, ƒ 900; Nieuwe dito fl. 250, ƒ 320; Oostenr. Bank-Actiën ƒ 1750; Napels, Cert. bij L. en B. 5 pc. 83; dito bij Rothshild 5 pc. 83, Russ. Cert. te Londen 5 pc. 98.

Koers van het Geld: Beleening 5 pCt.. Prolong. 5 pC.

Voorts worden de handelaren, makelaars en commissionairs op nieuw uitgenoodigd, om zich woensdag en donderdag den 1sten en 2den Maart 1848 nog VAN ALLEN HANDEL IN FONDREN TE ONTHOUDEN, terwijl op vrijdag den 3den maart aanstaande in tijds door de besturen en het comité der bovengemelde societeiten zal beslist worden, of op dien tijd ook nog verder naar amstandigheden zal geprolongeerd worden; — terwijl de BEMEENINGEN en PROLONGATIEN die voor den 13den maart eerstkomende mogten worden aanaangezegd; *niet voor laatstgenoemden dag behoeven afgelost te worden*, behoudens de verpligting van aanzuivering der surplussen, volgens de gewone usance.

Namens het bestuur der *Societeit tot nut des Obligatie-handels*,
JAN BRASKAMP, President.

namens het bestuur en het Comité der *Nieuwe Handel-Societeit*,
A. H BRAK, President.

MENGELWERK.

EEN BLAADJE UIT MIJN DAGBOEK.

. . . .

. . . .

Er bestaan tusschen de menschen onderling drie voorname betrekkingen, *geven*, *ontvangen* en *ruilen*. Evenzoo bestaat ook de trap der maatschappelijke orde uit drie orden, wel is waar niet met volstrekte juistheid, maar integendeel met duizenderlei tusschenliggende schakeringen. De stand van hen, die minder of meerder in overvloed leven, en die stand, waarin aan de behoeften van eerste noodzakelijkheid niet behoorlijk kan voldaan worden, staan op de beide eindpunten; de middelstand, waarin de hulpmiddelen nagenoeg opwegen tegen de behoeften, heeft zijn eigen werkkring; dit is de arbeid, dat vruchtbaar en behoudend beginsel van leven en vrijheid, doch hetwelk de gelijkheid of de wederkeerige onafhankelijkheid veronderstelt bij hen, die te zamen handelen, en dat, wanneer het in de menschelijke maatschappij alleen bestond, de wereld-orde slechts tot een nijverheids egoïsmus zoude maken. Is overigens de arbeid voorspoedig, dan verschaft hij al ligt een onbekrompen bestaan; is hij daarentegen rampspoedig, dan kan hij niet altijd het gebrek voorkomen.

De beide uiterste standen zijn die, welke geven en ontvangen; de edelmoedigheid regelt hunne betrekkingen; de liefdadigheid, welke hen door een verheven band verbindt, tracht het maatschappelijk evenwigt te herstellen. Tot de hoogste zedelijkheid behoort dat verband, dat hen door het aanloksel der menschelijkheid, tot elkander brengt, en op de liefde steunende, onophoudelijk aan alle menschen toeroept dat zij broeders zijn.

Het oogmerk der Voorzienigheid is duidelijk. Zij heeft het ongeluk onder de bescherming van den voorspoed geplaatst. Zij heeft gewild, dat zoowel in de maatschappij als in het huisgezin, de zwakke bij wijze van aanneming aan den sterke zou toebehooren, met dat onderscheid, dat het slechts een onverpligt en vrijwillig vaderschap is.

De ongelukkige verkeert in een staat van minderjarigheid; de liefde behoort alzoo zijn voogd te benoemen. De uitoefening van deze vrijwillige, persoonlijke, onmiddellijke voogdijschap, is de krachtigste drijfveer in de uitdeeling der bijzondere ondersteuningen. In de kunst om haar in te stellen en te regelen bestaat het wezen van een goed beheer der openbare ondersteuningen.

Het eerste vereischte is, dat men de ware en de voorgewende behoefte leere onderscheiden; want wanneer de weldadigheid zich in haar voorwerp vergist, dan verkoelt zij en wordt ontmoedigd; het brood, dat zij uitreikt, wordt vergif, want zij schept eene nieuwe en gemaakte behoefte; zij doet de hebbelijkheid der luiheid wortel schieten, welke, zoodra de onderstand verteerd zal zijn, eene wezentlijke armoede doet geboren worden; zij leert hem, wien de arbeid in zijn eigen oogen zou kunnen verhoogen, zich verlagen door de luiheid, en den onderstand ontrooven aan zijnen lijdenden broeder, die denzelven niet kan ontberen.

Maar hoe is het mogelijk dit wel te onderscheiden? Hoe moet men het aanleggen? Ga den arme bezoeken in zijne woning; onderzoek zelf, in welken toestand hij met de zijnen verkeert, zonder u te laten om den tuin leiden door veeltijds logenachtige verhalen, welke aan uwe huizen of op den publieken weg strikken spannen aan uwe meewarigheid.

Dit middel is immers zeer eenvoudig. Ondertusschen zullen velen, misschien moeten bekennen, dat zij er nog nimmer aan gedacht hadden. Indien zij met de ware liefdadigheid bezield zijn, dan zullen zij nogtans dit denkbeeld met graagte omhelzen.

Wie onzer wordt niet omtrent dagelijks tot in zijn huis, tot in zijne binnenkamer vervolgd door die soort van vragers, die men niet weet of men ze onder de bedelaars of onder de afzetters moet tellen? Hunne verhalen zijn volmaakt sluitend ingerigt; hunne aanbevelingen zijn talrijk en zoo gunstig mogelijk. Hier is weigeren hard en geven is misschien een misslag. Doch hoort nu eens den raad van den heer Degérando, in zijn niet genoeg te waarderen werk, getiteld: *Le Visiteur du pauvre*:

»Besluit ten minste om eene eerste, zeer eenvoudige proef te nemen; vraag dien ongelukkige, dat hij u juist opgeve waar hij woont; en zeg hem dan, dat gij hem zult komen bezoeken. Welligt verdwijnt hij dan zonder u zelfs antwoord te geven. Misschien laat hij u ook wel zijn adres; gij gaat er heen; gij vraagt; . . . »Mijnheer!" antwoordt men u: »zoodanig persoon is hier niet bekend." En zoo iets overkomt ons dagelijks.

PRIJZEN DER PERCEELEN,

Geveild op Maandag 28 Februarij, in het O. Z. Heeren Logement.

No. 1. Een Huis, Achterhuis en Erve, Martelaarsgracht, No. 1296; ƒ 4975, — ƒ 200, J. Minne.

2. Een Huis en Erve, Raamskooi, No. 1275; ƒ 2700, W. A. Zelders.

3. Een dito, hoek Utrechtsche Straat en Achtergracht, No. 5813; ƒ 10000, Opgehouden.

4. Twee Huizen, Tuin en Erven, Keizersgracht, No. 369 en 70; ƒ 21900, — ƒ 100, Opgehouden.

5. De Suikerraffinaderij en Erve *de Zon*, Prinsengracht, No. 3504 en 5; ƒ 15000, — ƒ 2600, H. J. Bloemen.

6. Een Huis en Erven (*Nieuwe Amsterdamsche Koffijhuis*), Kalverstraat, No. 3046; ƒ 14000, — ƒ 100, J. G. Schrederhof.

7. Een Huis, Achterhuis en Erve, Heerenstraat, No. 3815; ƒ 4800, — ƒ 25, Opgehouden.

8. Twee Huizen en Erven, hoek van en in de Enge Lombardsteeg, No. 3026; ƒ 4975, — ƒ 50, B. H. Evers.

9. Een Huis, Tuin en Erve, Bloemgracht, No. 3028; ƒ 2675, H. F. Straatman.

10. Een Huis en Erve, Runstraat, No. 5898; ƒ 1300, — ƒ 2, C. Vroom.

11. Een Huis, Tuin en Erve, Haarlemmerdijk, No. 1552; ƒ 2975, — ƒ 20; J. R. Brugman.

12. Een dito, Rozengracht, No. 2415; ƒ 1575, — ƒ 7, C. H. Gijselman.

13. Een Huis en Erve, Egelantiersgracht, No. 3575; ƒ 1600, H. F. Straatman.

14. Een Huis, Achterhuis en Erve, Kattengat, hoek Ossenspooksteeg, No. 3225 en 26; ƒ 1575, — ƒ 25, Opgehouden.

15. Een Huis en Erve, Laurierstraat, No. 1206; ƒ 1175, H. F. Straatman.

17. Een Huis en Erve, Lindengracht, No. 5902; ƒ 1000, — ƒ 2, Opgehouden.

18. Een dito, St. Jacobstraat, No. 1840; ƒ 1300, Opgehouden.

19. Een dito, Kerkstraat, No. 6064; ƒ 1550, — ƒ 25, Opgehouden.

20. Een Pakhuis en Erve, Joden Houttuinen, No. 5328; ƒ 530, — ƒ 45, J. G. Schrederhof.

21. Een Huis, Tuin, Loods en Erve, Zaagmolenspad, No. 30 en 31; ƒ 600, — ƒ 5, W. A. Zelders.

22. Een Grond of Tuin met Koepel en Loods, Hoedenmakerspad, No. 1456 à 58; ƒ 140, — ƒ 10, T. Sanders, Jr.

23. Een Huis, Achterhuis en Erve, Goudsbloemstraat, No. 486 à 88; ƒ 675, J. van Dijk.

24. Een Huis en Erve, in den Slijpersgang op de Lindengracht, No. 167; ƒ 190, Opgehouden.

No. 16 is niet geveild.

ADVERTENTIEN.

Amsterdam, bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever